

СВЕТСКИ ДАН(И)
ПОЕЗИЈЕ 2018 21 – 24. МАРТ

Гости фестивала из Европе:

ПЕСНИКИЊЕ И ПЕСНИЦИ

Тања Бакић (Црна Гора, 1981), песникиња, есејисткиња и преводилац. На англистичкој катедри Универзитета Црне Горе дипломирала је 2005. темом о музици групе The Doors, а потом и стекла степен магистра књижевних наука на тему оностраног у поезији Вилијема Блејка. Добитница је награде „Средњоевропске иницијативе“ за књижевност (Виленица, Словенија, 2016). Два пута је изабрана за представника Црне Горе на „Бијеналу уметника Европе и Медитерана“ – Анкона (2013) и Милано (2015). У избору Леса Викса, водећег аустралијског песника, изабрана је међу шеснаест песника из целог света који „доносе нешто уникатно променама на глобалном песничком нивоу“. Њена поезија је преведена на петнаест страних језика и заступљена у многобројним интернационалним антологијама и часописима.

Адиса Башић (БиХ, Сарајево, 1979), песникиња и новинарка. Дипломирала је компаративну књижевност и библиотекарство, магистрирала људска права и демократију. Објавила је збирке песама: *Хавине реченице* (1999), *Траума маркет* (2004), *Промотивни спот за моју домовину* (2011; међународна награда *Literaris Bank Austria* 2012), *Мотел незнатних јунака* (2014) и књигу прича *А ти закључај: приче о љубавима и браковима* (2017). У лето 2012. учествовала је као представница БиХ на фестивалу „Poetry Parnassus“ организованом у Лондону поводом Олимпијаде. Њена поезија уврштена је у све новије изборе БиХ песништва. Ради на Одсјеку за компаративну књижевност и библиотекарство Филозофског факултета у Сарајеву, као асистенткиња на предметима Поезија и Креативно писање. Годинама је писала књижевну критику за недељник Слободна Босна.

Сара Вентрони (Ventroni Sara; Италија, Рим, 1974), песникиња, приповедачица и драмска списатељица. Објављене књиге песама: *У гасометру* (2006; Награда „Napoli“) и *Потпање* (2016). Приповетке су јој заступљене у неколико антологија. Песме су јој преведене на енглески, немачки, словеначки, шпански, хрватски и албански језик. Победница је првог италијанског poetry slam-а. Пише сценарије за програме RAI Radio 2 и RAI Radio 3. Једна је од оснивачица женског покрета „Ако не сада, када?“ (Se non ora quando?) који је организовао низ грађанских акција против владавине Силвија Берлусконија. Радила је као уредница новина Unità. Сарађује с Институтом „Gramsci“ и Историјским архивом жена. Чланица је истраживачког одбора Националног савета за истраживање. Живи у Риму.

Ђан Марио Вилалта (Villalta Gian Mario; Италија, Визинале ди Пазијано, 1959), песник, критичар и есејиста. Завршио је књижевност на Универзитету у Болоњи. На визиналском дијалекту објавио је збирке песама: *Без шале!* (1988), *Глас гласова* (1995), *Извијена осовина земље* (1998). Књиге песама на италијанском: *Трава у џепу* (1992), *Неизвесне животиње* (1992), *У таму дрвећа* (2001), *Гледати у мраку* (2007), *Таштина ума* (2011) и *Телепатија* (2016). Аутор је многобројних критичких и теоријских текстова, као и књижевних монографија. Са Стефаном Дал Бјанком приредио је избор из Занзотове прозе и поезије *Le poesie e prose scelte* (1999). Живи у Порденонеу, где је уметнички директор књижевног фестивала Pordenonelegge.it.

Лидија Димковкса (Македонија, Скопље, 1971), песникиња, прозаисткиња и преводитељка румунске и словеначке књижевности на македонски језик. Докторирала је румунску књижевност на Факултету у Букурешту. Предавала је светску књижевност на Факултету у Новој Горици у Словенији. Живи у Љубљани. Објавила је шест песничких збирки: *Деца са истока* (1992), *Ватра слова* (1994), *Изгрижени нокти* (1998), *Нобел против Нобела* (2001), *рН неутрална о животу и смрти* (2012) и *Црно на бело* (2016) и три романа *Скривена камера* (2004; награда „Друштва писаца Македоније“), *Резервни живот* (2012; награда за књижевност Европске Уније) и *Но-Уи* (2016). Поезија јој је преведена на више од двадесет језика, а засебне песничке књиге објављене су на енглеском, немачком, пољском, српском, словеначком и румунском језику. Добитница је више књижевних награда, значајне немачка награде за поезију „Hubert Burda“, румунских песничких награда „Poesis“ и „Tudor Arghezi“ и Европске награде за поезију „Петру Крду“. Уредила је антологије младе македонске поезије, савремене словеначке поезије на македонском језику и антологију књижевности мањина и емиграната у Словенији.

Еуген Гомрингер (Gomringer Eugen; 1925), студирао је економију, уметност и књижевност на Универзитету у Берну. Сматра се једним од оснивача интернационалног покрета конкретне поезије. Прву збирку конкретне поезије

Констелације (constellations constellations constelaciones) објавио је 1953. Исте године са Марселом Висом (Marcel Wyss) и Дитером Ротом (Dieter Roth) основао је часопис *spirale*. Од 1973. члан је Берлинске академије уметности. Од 1988. до 1994. радио је као професор на Дизелдорфској академији уметности. Предавао је о уметности, дизајну, естетици, итд. на универзитетима широм света (САД, Немачка, Бразил, Велика Британија, итд.). Први музеј конкретне уметности с радовима из Гомрингерове колекције отворен је 1992. у Инголштадту. Институт за конструктивну уметност и конкретну поезију Фондације ИККР са архивом Еугена Гомрингера основан је 2000. у Рехау. Интернационалну антологију конкретне поезије у два тома *итање конкретног (Zur sache der konkreten)* уредио је 1988. Књига *Теорија конкретне поезије, текстови и манифести 1954-1997 (Theorie der konkreten poesie. texte und manifeste 1954-1997)* изашла је 1997. у Бечу. Добитник је бројних награда, уредио више изложби, каталога и књига о конкретној поезији и уметности, превођен на бројне светске језике.

Јосип Коцев (Македонија, Скопље, 1985), песник и блогер. Дипломирао је на Правном факултету универзитета Св. Кирил и Методије у Скопљу. Македонској јавности је познат под псеудонимом Quentin Scribbler под којим је у блогосфери и на друштвеним мрежама стварао у периоду 2008-2015. Аутор је две збирке поезије: *Ја, Quentin Scribbler* (2015) и *Исписана тишина* (2016). Добитник је награде „Енхалон“ на Струшким вечерима поезије за песму „Етна“. Заступљен је у неколико македонских и страних поетских антологија.

Лисандри Кола (Албанија, Шкодер, 1986), песник, прозаиста, истраживач, преводилац, доктор књижевних наука. Професор је Универзитета у Тирани где на Факултету за историју и филологију предаје Албанску савремену књижевност и Историју сонета, а на катедри за новинарство Теорију превођења. Објавио је збирке поезије: *Мелодија харфе* (2006), *Рабин без очију* (2008; награда „Роберт Шварц“ Фондације из Тиране за најбољег новог аутора), *Лептири умиру у мају* (награда за литерарну иновацију, метафизички стих и јединствену тематику), и роман *Сага дана* (2011). Објавио је мноштво научних чланака, као и монографију „The Fishtean Satire in Epic“. Његова поезија је преведена на хрватски и енглески језик. Године 2014. награђен је Националном наградом „At Zef Pllumi“ (Прва награда за поезију). Живи и ради у Тирани. Тренутно је гост резиденцијалног програма „Кућа за писце“ београдског удружења „Крокодил“.

Каталин Ладик (Нови Сад, 1942), књижевница, глумица, уметница. Ради у домену стварања и извођења експерименталних звучних композиција и радио игара, фоничке и визеулне поезије, хепенинга, перформанса, акције, итд. Објавила је двадесет збирки поезије и један роман на мађарском језику. Са мађарског на српски и хрватски преведене су њене збирке поезије: *Егоген зооп* (1987), *Икарова сенка* (2004) и *Кавез од траве* (2007). Књиге песама су јој објављене и на енглеском, француском и италијанском језику. Била је чланица групе *Bosh+Bosh*. Излагала је

радове на бројним изложбама широм света и изводила перформансе, хепенинге и акције. Наступала је на музичким фестивалима, на којима је изводила музичке перформансе. У Атини је 2017. године на „Документима 14“ извела рад „Follow me into mythology“. Добитница је националног признања за врхунски допринос националној култури Републике Србије 2009, а 2016. добила је Награду за мир „Ленон-Оно“. Од 1992. године живи у Будимпешти.

Владо Мартек (Хрватска, Загреб, 1951), песник, концептуални уметник, сликар, есејиста. Дипломирао је књижевност и филозофију на Филозофском факултету у Загребу. У почетку се бавио визуелном и конкретном поезијом (коју је именовао: предпоезија), а од средине седамдесетих – концептуализмом и акционизмом, уметничким књигама и out printom. Од почетка осамдесетих бави се сликарством, вајарством, графиком, land artom. Објавио је више од петнаест књига, као и многобројне текстове о поезији и критике о ликовним праксама. У Београду му је недавно објављена књига *Бјежање од поезије. Алати празнине* (2017). Самостално је излагао у Берлину, Прагу, Паризу... Три његова рада из фазе концептуалистичке праксе налазе се у збирци музеја „Помпиду“ у Паризу. Члан је Друштва хрватских књижевника и Хрватског друштва ликовних уметника. Живи и ради у Загребу и Ровињу.

Марион Пошман (Marion Poschmann; Немачка, Есен, 1969) је студирала германистику, филозофију и славистику у Бону и Берлину. У Берлину је студирала и сценско писање, потом неколико година предавала немачки у оквиру једног немачко-пољског основношколског пројекта. Објавила је четири романа, међу којима и *Сунчана позиција; Острва борова*, четири збирке песама, од који су новије: *Виђење духове* и *Позајмљени предели*, као и збирку есеја. Добила је велики број награда и данас спада у најугледније немачке писце. Живи у Берлину.

Група: Нациста & Златоусти / Nazis & Goldmund

Томас Арст (Thomas Arzt; 1983) је аустријски драмски писац. Током 2008. је добио стипендију „Hans Gratzler“ за своју прву драму *Grillenparz*, „поетску социјалну крими студију“. То дело је премијерно изведено у бечком Schauspielhaus. Његово друго дело *Alpski bluz (Alpenvorland)*, освојило је 2012. „The Authors' Award“ (Аutorsку награду) на Драмском маркету у Хајделбергу. Извођено је у Аустрији, Немачкој и Швајцарској. Такође је откупљено за извођење на Међународном позоришном фестивалу у Буенос Аиресу. Његова драма *U mrtvim planinama (Totes Gebirge)*, трећи је текст назван по аустријском региону, и последњи је део „Трилогије домовине“. Године 2016. постао је један од оснивача Nazis & Goldmund. www.thomasarzt.at

Sandra Gugić (Беч, 1976.) је аустријски писац са српским мигрантским пореклом. Студирала је креативно писање на Универзитету примењених уметности у Бечу и на Немачком институту за литературу у Лајпцигу. Објавила је кратке приче, поезију и есеје у неколико немачких и аустријских часописа, антологија и новина. Награде (одабир): „Open Mike Prize“ (Berlin, 2012), Награда Академије из Граца (2012), „Wiener Werkstatt“ награда (2016). Њен први роман *Астронаути* (2015) био је номинован за неколико дебитантских награда. Током 2016. добила је „Reinhard-Priessnitz“ награду, као и награду аустријског Министарства културе за изузетан први роман. Исте године је постала један од оснивача Nazis & Goldmund. www.sandragugic.com

Герхилд Штајнбух (Gerhild Steinbuch; Аустрија, Модлинг, 1983) је студирала креативно писање у Грацу, као и драматургију на Високој школи драмског писања у Берлину. Пише за позориште и оперу. Такође и предаје креативно писање на Универзитету примењених уметности у Бечу и Немачком књижевном институту у Лајпцигу. Текстови су јој представљени у Rowohlt Theater Verlag. Њен следећи пројекат је феминистичко дело о женским правима које ће бити изведено у Карлсрујеу овог пролећа, као и оперски комад под називом „Wir aus Glas“ писан за Munich Biennale for Music Theatre / Deutsche Oper Berlin који ће бити изведен у јуну. Током 2016. постала је један од оснивача Nazis & Goldmund.

Gosti festivala Svetski dan(i) poezije 2018. су и следећи стручњаци:

Томаш Гланц (Томаш Гланц), истраживач на Универзитету у Цириху. Специјализирао је савремену руску уметност, филм и литературу, перформанс у источној Европи, као и словенску идеологију. У периоду од 2010. до 2013. године био је гостујући професор на Универзитету Хумболт у Берлину, а током 2011. године гостујући професор на Универзитету у Базелу. Током периода 2007 – 2010. био је истраживач на Универзитету у Бремену (Forschungsstelle Osteuropa). Такође је био и директор Чешког културног центра у Москви, као и директор Института за славистичке и источноевропске студије на Charles univerzitetu. Гланц је аутор бројних књига, чланака и каталога.

Zabine Henzgen (Sabine Hänsgen) слависткиња, уметница и теоретичарка. Предавала је на универзитетима у Бохуму, Билефелду, Бремену, Келну, Базелу, и била гостујући професор на Хумболт универзитету у Берлину у периоду 2001 – 2014. На Универзитету у Бремену (Центар за источнемачке студије) је такође била гостујући професор током 2014. Делујући као аутор, кустор, уредник и преводилац од 1984, Хензген је учествовала у перформансима групе *Collective Actions*. Такође је била укључена и у настанак и оснивање аудиовизуелног архива московског концептуализма. Тренутно је истраживач сарадник на Универзитету у Цириху на пројекту „Уметност перформанса у Источној Европи“. Добила је Награду за историју и теорију *Игор Забел* у 2012.

<http://veniceconference.com/speakers/sabine-hansgen>

Томас Волфарт (Thomas Wohlfahrt; Немачка, 1956), оснивач и директор Куће поезије / *Haus für Poesie*, основане 1991. у Берлину. Одговоран је за око 100 догађаја годишње на сцени савремене немачке и интернационалне књижевности и поезије, као и за највећи фестивал поезије у Европи – берлински фестивал поезије „*poesie.festival berlin*“, затим *ZEBRA* поетски филмски фестивал (Берлин/Минстер), као и популарни програм „*open mike*“ (отворени микрофон). Члан је бројних међународних одбора као и саветник за бројне програме уметности и књижевности. Издавач је разних публикација, тј. серија *VERSSchmuggel* и *Berliner Rede zur Poesie*. Добитник је награде „*Grimme Online*“ 2005. године.